

Arrest

nr. 134 649 van 5 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 9 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 oktober 2014.

Gelet op de beschikking van 17 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die loco advocaat N. VERBEKE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1.1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

1.2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige derde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk dat hij (verdere) vervolging vreest door zijn familie en de Ghanese overheid omwille van zijn geaardheid en zijn deelname aan de Gay Pride in Brussel. Daarnaast geeft verzoeker aan aan Hepatitis B te lijden en dat zijn lever beschadigd is.

Ter ondersteuning van zijn derde asielaanvraag legt verzoeker een internetartikel neer van de website www.tvbrussel.be waaruit zijn aanwezigheid op de 'Gay Pride' in Brussel blijkt en een zelfgeschreven verklaring.

1.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

1.4. Waar verzoeker laat gelden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet gestelde termijn van acht dagen, wijst de Raad erop dat artikel 57/6/2, tweede en derde lid luidt als volgt: "De in het eerste lid bedoelde beslissing moet worden getroffen binnen een termijn van acht werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, na verzending van het asielverzoek door de minister of diens gemachtigde.

Indien de vreemdeling zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8, § 1, en 74/9, § 2 en 3, of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68, moet de in het eerste lid bedoelde beslissing worden getroffen binnen twee werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, nadat de minister of diens gemachtigde het asielverzoek heeft overgezonden." Dit betreffen evenwel termijnen van orde en de vreemdelingenwet voorziet geen sanctie indien deze termijnen worden overschreden.

1.5. De Raad benadrukt voorts dat de Memorie van Toelichting een niet-limitatieve opsomming bevat van gevallen waarin de nieuwe elementen de kans niet aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. In de bestreden beslissing wordt uitvoerig toegelicht op welke gronden de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot zijn besluit komt, motieven welke niet worden ontkracht. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van zijn eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

In de mate verzoeker verwijst naar algemene informatie aangaande homoseksualiteit in Ghana en naar rechtspraak betreffende de positie van homoseksuele asielzoekers, stelt de Raad vast dat deze verwijzingen irrelevant zijn vermits na lezing van 's Raads arrest nr. 77 915 van 23 maart 2012 kan besloten worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers beweerd homoseksuele geaardheid: "Daar waar verzoeker aanhaalde dat hij reeds voor zijn vertrek uit Ghana in 1992 problemen kende met zijn familie omwille van zijn homoseksuele geaardheid en daarom Ghana had verlaten, blijkt, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, dat hij tijdens zijn eerste asielaanvraag nergens vermeldde dat hij homoseksueel was. Wanneer hij bij het CGVS werd geconfronteerd met deze vaststelling erkende verzoeker dit en gaf hij aan nu de waarheid te zullen zeggen. In het verzoekschrift betoogt verzoeker dat hij zijn homoseksuele geaardheid verzweeg tijdens zijn eerste asielprocedure omdat hij maar zestien jaar was en uit vrees voor verdere vervolging doch deze uitleg kan niet worden aanvaard. Vooreerst blijkt uit zowel de door verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag neergelegde kopie van zijn geboorteakte als uit zijn verklaringen tijdens zijn eerste asielprocedure dat hij is geboren in 1974 en niet in 1976, zoals hij in onderhavige procedure laat uitschijnen (administratief dossier, map eerste aanvraag, stuk 1, nr.5; stuk 4, nr.4; stuk 6). Bijgevolg was hij wel degelijk reeds meerderjarig tijdens zijn eerste asielaanvraag. Hoe dan ook kan van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming vraagt van de Belgische autoriteiten, ook indien deze persoon van jeugdige leeftijd is, worden verwacht dat hij de Belgische asielinstanties van meet af aan in vertrouwen neemt, een waarheidsgetrouw relaas uiteenzet en alle elementen ter ondersteuning van zijn aanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormden van zijn vertrek of vlucht. In dit kader kan worden opgemerkt dat, indien men zich wendt tot de autoriteiten van een land om er bescherming te verkrijgen, hieraan inherent het vertrouwen in deze autoriteiten is verbonden.

Bovendien verzweeg verzoeker niet enkel zijn geaardheid tijdens zijn eerste asielprocedure, doch verkoos hij het om tevens een fictief en leugenachtig relaas ten berde te brengen, in het kader waarvan hij onder meer verzoon dat zijn moeder door soldaten van de overheid zou zijn vermoord (administratief dossier, map eerste aanvraag, stuk 4, nr.37). Wanneer hij bij het CGVS erop werd gewezen dat hij tijdens zijn eerste asielaanvraag verklaarde dat hij werd gearresteerd omwille van het organiseren van een demonstratie tegen Rawlings, stelde verzoeker bij het CGVS dat dit fout was en verkeerd werd opgeschreven en vroeg hij zich af hoe een minderjarige een demonstratie kon organiseren. Nog daargelaten de hoger gedane vaststellingen inzake verzoekers leeftijd, stelt de commissaris-generaal met recht vast dat verzoekers verklaringen gedurende zijn eerste asielaanvraag aan hem werden voorgelezen in de Engelse taal en dat hij uitdrukkelijk bevestigde dat hetgeen werd neergeschreven overeenstemde met zijn gezegden. Geconfronteerd met zijn verklaringen inzake de verzonnen moord op zijn moeder, stelde verzoeker: "Mijn moeder is niet gedood. Ik was gefrustreerd en wist niet hoe me uit te drukken. (later) Ik had niets te zeggen" en hij gaf, gevraagd waarom hij dit dat zei, aan: "Omdat ik niet wist wat te zeggen. Ik zei de waarheid, maar ik wist niet hoe het uit te leggen" (administratief dossier, map tweede aanvraag, stuk 3, p.3). Dit vormt geenszins een afdoende verklaring voor het afleggen van dermate leugenachtige verklaringen in het kader van zijn eerste asielprocedure. Verzoeker laat de bestreden motivering bovendien volledig ongemoeid waar deze stelt dat hij nietdoorleefde en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de ontdekking en beleving van zijn beweerd homoseksuele geaardheid daar waar hij zich blijkens zijn verklaringen volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat deze in een heteroseksuele en homofobe omgeving potentieel problematisch was. De motivering ter zake vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij door verzoeker niet wordt weerlegt, door de Raad overgenomen.

Verder blijkt uit verzoekers verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, dat hij (i) niet bleek te weten welk wetsartikel zich in Ghana uitspreekt over homoseksualiteit; (ii) evenmin wist welke straf homoseksuelen riskeren volgens de Ghanese wet; (iii) enerzijds zelf aangaf dat er in Tema

clubs zijn voor homoseksuelen doch anderzijds het antwoord schuldig moest blijven op de vraag naar de namen van deze clubs; (iv) aangaf te denken dat in Ghana organisaties bestaan die opkomen voor de rechten van homoseksuelen, dat een assistent hem hielp en dat het in een document staat dat hij aan zijn dossier toevoegde doch niet in staat bleek de naam te geven van zulke organisatie; (v) buiten S. in Ghana niemand anders kende die homoseksueel is en er geen homokoppels kende; (vi) geen andere homoseksuelen kende die omwille van hun geaardheid problemen kenden in Ghana, ondanks dat hij aangaf dat hij hiervan wel hoorde; (vii) stelde niet te weten of hij beroemde Ghanezen kende die een homoseksuele geaardheid hebben of hiervan worden verdacht; (viii) een zeer beperkte kennis vertoonde over S., nochtans de enige homoseksuele partner met wie hij een langdurige relatie zou hebben gehad.”

Het internetartikel van de website www.tvbrussel.be die verzoeker bijbrengt ter staving van zijn derde asielaanvraag vermogen zijn geloofwaardigheid niet te herstellen. Het loutere feit dat verzoeker aanwezig was op de ‘Gay Pride’ in Brussel wil niet zeggen dat hij daadwerkelijk homo- of biseksueel geaard zou zijn. Evenmin toont verzoeker hiermee aan dat de autoriteiten van zijn land van herkomst kennis zouden hebben van zijn aanwezigheid op de ‘Gay Pride’ in Brussel en dat zij hem om deze reden zouden vervolgen. De verklaring van zijn zus dat iemand haar had aangesproken over het feit dat hij door de TV geïnterviewd werd kan, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd, bezwaarlijk beschouwd worden als een objectieve bron omwille van de nauwe familiale band. Bovendien zijn haar verklaringen erg vaag.

1.6. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden. (RvS arrest nr. 227.364 van 13 mei 2014; RvS arrest nr. 227.365 van 13 mei 2014).

1.4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 13 oktober 2014, voert verzoekende partij aan dat zij wel degelijk het bewijs geleverd heeft dat zij homo is gelet op haar deelname aan de “Gaypride” en het interview. Verzoekende partij wijst er op dat het interview bovendien reeds gevolgen heeft gehad voor haar zus, zoals zij uiteenzette bij het indienen van haar asielaanvraag. Verzoekende partij besluit dat zij homo is aangezien zij zich anders niet had laten interviewen.

De Raad wijst er op dat bij 's Raads arrest nr. 77 915 van 23 maart 2012 werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekende partij haar beweerde homoseksuele geaardheid:

Betreffende verzoekende partij haar betoog ter terechtzitting dat zij wel degelijk het bewijs geleverd heeft dat zij homo is gelet op haar deelname aan de "Gaypride" en het interview, dat het interview bovendien reeds gevolgen heeft gehad voor haar zus, zoals zij uiteenzette bij het indienen van haar asielaanvraag, en dat zij homo is aangezien zij zich anders niet had laten interviewen, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar dienaangaande het volgende wordt gesteld: *"Het internetartikel van de website www.tvbrussel.be die verzoeker bijbrengt ter staving van zijn derde asielaanvraag vermogen zijn geloofwaardigheid niet te herstellen. Het loutere feit dat verzoeker aanwezig was op de 'Gay Pride' in Brussel wil niet zeggen dat hij daadwerkelijk homo- of biseksueel geaard zou zijn. Evenmin toont verzoeker hiermee aan dat de autoriteiten van zijn land van herkomst kennis zouden hebben van zijn aanwezigheid op de 'Gay Pride' in Brussel en dat zij hem om deze reden zouden vervolgen. De verklaring van zijn zus dat iemand haar had aangesproken over het feit dat hij door de TV geïnterviewd werd kan, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd, bezwaarlijk beschouwd worden als een objectieve bron omwille van de nauwe familiale band. Bovendien zijn haar verklaringen erg vaag."* Verzoekende partij brengt geen concrete en valabele elementen bij die deze grond vermogen te ontkrachten of te weerleggen.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf december tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS